

Sinkó István

Természetrejtő absztrakció

**Molnár László
életmű-katalógusa**

Együtt Gyöngyöspatáért
Baráti Kör Egyesület,
2020, 270 oldal

A címben megjelenő jelzős szerkezet András Gábor kifejezése, melyet Molnár László és a Zuglói kör más művészeinek kapcsán említ a Molnár László életmű-katalógusba írt tanulmányában. Találónak és a teljes – a mai napig tartó – alkotómunka összegzésének tartom e jellemzést. Molnár László a természetből (a létezés formáiból) kiindul és azt a végtelékig absztraháló szemlélete és programja egyértelműen rendezzi a világ dolgaihoz való viszonyát.

Programot írtam, hiszen barátjához és névrokonához, Molnár Sándorhoz hasonlóan ő is egységekre foglalja munkásságának állomásait. Az egyes állomások mindkét Molnárnál a hamvasi gondolkodásmód egyedi leképezését jelzik. Földelem, vízelem, tüzelem, kristályelem és fény-levegő elem az egyes korszakok iránymutató címei – hasonlóan, ám nem teljesen azonosan Molnár Sándor festőjogájának koncepciójához.

Molnár László alapvetően emocionális, mondhatni barokkosan absztrakt művész. Képeinek java, így a korai École de Paris-hatású művek a lobogásról, a repülésről, a színek és formák kavargásáról szólnak. De az utolsó, kiüresedést, fénykaput idéző munkákban is ott ez a temperamentum, ez a mozgalmasság. Molnár Lászlót érdekli, foglalkoztatja a tér, a plasztika és a kép találkozása. Az elmúlt évtizedekben számos művén láthattunk „rátéteket”, gipsz-, drót-, vászonapplikációkat a kép felületén. Ezek hatása a 2020-as, a B32 Galériában rendezett kiállításán is felfedezhető volt. Festészete a színhangok kialakításának és a formával való intenzív összevetésének nehéz, építkező folyamatából áll. „Mindig van valamilyen kiindulási pontom, amire a többi élményanyag, mintegy szövetet alkotva ráakódik” – idézi Molnárt András Gábor bevezető tanulmányában. Ez a szövet leginkább a szín és mozgás, mely determinálja a képek nagy részének létrejöttét. Molnár a katalógusba írt önéletrajzában fontosnak tartja megemlíteni az őt ért képzőművészeti hatásokat, legújabbban az osztrák nonfiguratív, absztrakt, neoexpresszionista festéssel való rokonságát. Damisch és Brandl, Hubert Scheibl erős hatással vannak újabb műveire. Ez azonban nem jelent átvételt, az önazonosság feladását. Molnár László szűrője erős, és csak a számára legfontosabb áramlatokat, megoldásokat engedi át. Mindig megmarad integer alkotónak, ugyanakkor friss szemmel, érdeklődve figyeli a hazai és nemzetközi képzőművészeti életet. Gyöngyöspatai otthonában, műtermében a természetközelség lehetőségeivel élve nem elszakad,

hanem egyfajta szellemi kontinuitást tart fenn a világgal. Ez a szellemiség erősen transzcendens, ezt képeinek témái, címei is kifejezik. Számos műve az Ó- és az Újtestamentum egy-egy jelenetére, alakjára utal sajátos, néha el grecós lebegéssel és átírással. Gyöngyöspata megbecsüli művészetét, a helyi Baráti Kör jelentette meg 2020-ban a reprezentatív, 270 oldalas, jó minőségű reprókat tartalmazó albumot.

